

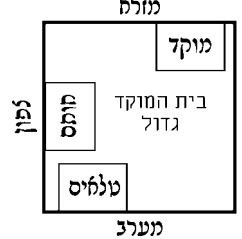
שבעת ימים פרק ראשון יומא

פב א מיי פיה מהל' כלי
המקדש הלי י"ב:
פב ב מיי פ"ד מהל'
מתמין הלכה די:
ג (מיי) ספ:

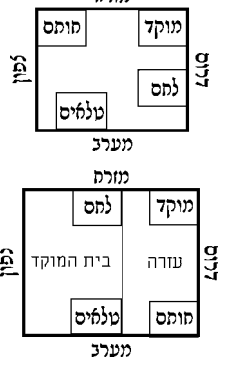
א) לעיל טו: [קמן מה.
מח: זכח"ס ספ: [סוטה
טו: א] [וסתפתח פ"א
ה"ה, א ז"ב קמג.
סנהדרין כה. ע"י יג.

רבינו הגנאל

ואסיקנא ש"מ בדרומית
מערבית הוות קיימא
ש"מ פיר' האי תנא
דקתני דרומית מערבית
לשכת טלה קרבן כול'
נקיט דרך ימין חשיב
שניה לה דרומית מזרחית
לשכת עושי לחם הפנים.
שלישית מזרחית צפונית
רביעית מערבית צפונית,
נמצאת לשכת עושי לחם
הפנים שניה ללשכת
הטלאין כי היא מצידה
כשפונה דרך ימין למזרח.
וארך תנא חשיב ללשכת
עושי לחם הפנים רביעית
ללשכת הטלאין, דנקיט
דרך שמאל כשפניו למזרח
ונמצאת לכסוף, והוה
מדרמינן לחם הפנים
אלחם הפנים דהאי תנא
חשיב לה שניה והאי
חשיב לה רביעית. ומשני
רב הונא מר קא חשיב
דרך ימין והויא אמר
קא חשיב דרך שמאל
דהויא. א) אלא אי אמרת
לשכת הטלאים בצפונות
מערבית הות קיימא הכי
מיתרעא לשכת עושי
לחם הפנים, שלישיית
הוה כפי לאחשובה. תנא
נחברו שמעך לשכת
הטלאין היא. אלא ש"מ
לשכת הטלאין בדרומית
מערבית הות קיימא ש"מ.
והאי תנא דתני והלא
לשכת בית הטלאין היתה
בצפונות מערבית,
צפונות מערבית דעורה.
וארבע לשכות היו שם,
נמצאת לשכת הטלאין היא
בסוף המקצוע המערבי
לעורה צפונות. ולארבע
לשכות שהיו שם דרומית.
ואקשינן והא (אמרנן)
(אמר מר) כל פנית
שאהה פונה לא יהיו
אלא דרך ימין למזרח.
ושנינו הני מילי לעבודה
הכא חושבנא הוה. הא
רמיא דפריש הכא מדרמינן
לחם הפנים אלחם הפנים
כול', לא מצאנו לה מקום
מפורש בתלמוד, אלא
ודאי כן היתה הגירסא
מדרמו ופריקו ולא הוצרכו
לכתוב ולפרש יותר מזה.
ועלה השמועה דלשכת
טלה קרבן היתה במקצוע
דרומית מערבית סמוכה
לעורה ונראת צפונות
מערבית לחיל. שבהן גדול
מקריב חלק בראש כול'.
ת"ד כיצד מקריב חלק
בראש אומר עולה זו אני
מקריב כול'. כיצד נוטל
חלק בראש אומר חטאת זו
אני אוכל כו'. ונוטל חלה
משתי חלות של עצרת. ד'
או ה' מלחם הפנים. רבי אומר לעולם ה' שנאמר והיתה לאהרן ומחצה לבניו. והא דרבי בפרק מי שמת. הא גופה קשיא בו'. ופריק אביי רישא ומציעתא רבנן היא דאמרי לא שקיל פלגא אלא פחות
דוא לא תנן במתיבתין נוטל מחצה וגם לא תנן חולק אלא נוטל חלק בראש תנן. ואמאי נוטל חלה משתי חלות של עצרת לפי שאינן אלא שתיים בלבד כדכתיב ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתי עשורונים וגו'
ונגזיא הוא הדבר לתת לכהן גדול פרוסה. לפיכך נתן לו בעצרת אחת שלימה.

וינמא דכולהו אקצויי מקצו כה
ויש לומר דהיינו דקאמר מסתברא
דרומית מערבית הואי ולא קאמר
על כרחיך דרומית הואי דאי לאו
הכי לא מיתרעא לחם הפנים אלא
משום דהוה מני למימר צפונות
מערבית הואי וכדפרישית אלא
שנראה לו דוחק קצת לומר דכולהו
אקצויי מקצו: **והא אמר מר כ'**
פינות שאהה פונה לא יהו אלא דרך
ימין, פי' משום דגמרינן מים שעשה
שלמה הקשה רבינו אפרים ז"ל
אדגמרינן מהתם נגמור ממגרש
דכתיב (במדבר לה) ומדותם מחוץ
לעיר את פאת קדמה אלפים באמה
ואת פאת נגב וכו' דהיינו דרך שמאל כשהופך פניו לעיר ומקיף מנחוץ ונראה לי לתוך דמים גמרינן משום דכתיב פונים פונים
והכי איתא בהדיא צוזכרם פרק קדשי קדשים (דף סג:): דפריך ההוא מיבעי ליה לגופיה פירוש צעלמא
פונים למה לי ומנלתי כחזב שהק' ריב"א אמאי לא משני אקושיא דלשכת טלאים דהא דקאמר דהוה
צפונות מערבית היינו בקרן צפונות מערבית של עזרה דהיינו מערבית דרומית של בית המוקד
שהיי משמע במסכת מדות (פ"א משנה ה) דבית המוקד גדול היה לנפון העזרה כזה וקאי התם לעזרה
והכא אבית המוקד ועוד דאלחם הפנים נמי הוה מני לשנויי דחשיב נמי התם דרך ימין וינמא
דלשכת החותמות ולשכת המוקד דקא חשיב צתמיד ולא חשיב במסכת מדות (סג) לשכות אחרות היו
וצתון העזרה היו אחת במקצוע צפונות מזרחית של עזרה ואחת במקצוע מערבית צפונות של עזרה
שהו דרומי של בית המוקד גדול דכשתמנה מלשכת טלאים דרך ימין ארבע לשכות הוא לחם הפנים
רביעית לה דרומית מזרחית של בית המוקד גדול כזה וי"ל דלא מסתבר לומר שהיה אומר על זה ד'
לשכות היו שם כיון דלא היו שם צעורה אלא שמים מהם ועוד איך יתכן קרנות העזרה וקרנות בית
המוקד גדול שוות ומסתמא העזרה גדולה יותר מצית המוקד אצל תימה לי מאי דוחקיה דרב הונא צריה
דרב יהושע לאוקמה סתמא דתמיד דלא פליגי אהדדי ולאוקמה צמד תנא והא על כרחיך פליגי אהדדי
דסתמא דמדות קא סברה או כוליה מוצח דדרוס או רוציה דאשכחן הכא וסתמא דתמיד מוכח צריש פרק
קדשי קדשים (זכח"ס דף נח:): דההיא סברה מוצח ממוצע וי"ל אי פליגי צמיתא דאשכחן פלוגתא דתנאי
צהא לא חיישינן אצל במקום הלשכות לא אשכחן תנאי דפליגי בהדיא:

ומודו רבנן בפרוסה דלאו אורח ארעא. תימה מעיקרא דלא אסיק אדעתא להאי שינויא ארבע או חמש היכי הוה ניחא
לרבנן כיון דלרבנן דר"י יהיב לכהן חמש וצארי ליה שתות מפלגא אס כן לרבי יהודה אמאי לא יהיב ליה אלא ארבע
דהיינו חומש צביר מפלגא ליחיד ליה ארבע שלימות ופרוסה קטנה דלא ניצביר ליה אלא שתות מפלגא או כיון דלר"י צביר ליה
חומשא לרבנן נמי ניצביר ליה חומשא ויש לומר דלעולם אסיק אדעתיה דלאו אורח ארעא למיתב ליה פרוסה ובלבד דנימטייה
צביר מפלגא ולהכי גבי לחם הפנים כיון דכי צברת ליה חדא מפלגא לא מטא ליה כמו לכל אחיו הכהנים יהבינן ליה שלימות ולא
מנמנמינן כולי האי להשוות הדבר לר"י ורבנן דלמטייה אליבא דתרווייהו צביר חומשא או צביר שתות מפלגא דלאו אורח ארעא למיתב
ליה פרוסה אצל גבי שתי הלחם הוה ס"ד דטפי הוה אורח ארעא למיתב ליה פרוסה מלמיתב ליה פלגא ממש דלאו אורח ארעא כלל
ליעב ליה כמו לכל אחיו הכהנים שהיא הוה לצדו שקול כנגד כולם ומשני אפי' הכי הא עדיפא להשוותו כנגד כולם מלמיתב ליה פרוסה:
עיינא

או ה' מלחם הפנים. רבי אומר לעולם ה' שנאמר והיתה לאהרן ומחצה לבניו. והא דרבי בפרק מי שמת. הא גופה קשיא בו'. ופריק אביי רישא ומציעתא רבנן היא דאמרי לא שקיל פלגא אלא פחות
דוא לא תנן במתיבתין נוטל מחצה וגם לא תנן חולק אלא נוטל חלק בראש תנן. ואמאי נוטל חלה משתי חלות של עצרת לפי שאינן אלא שתיים בלבד כדכתיב ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתי עשורונים וגו'
ונגזיא הוא הדבר לתת לכהן גדול פרוסה. לפיכך נתן לו בעצרת אחת שלימה.

6) נראה שחסר כאן וי"ל ש"מ דמערבית דרומית הואי דאי אמרת לשכת הטלאים צפונות מערבית וכו'.